

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214010158
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8214010158.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. A. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/73/2014 zo dňa 12.04.2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovaný A. A., nar. XX.XX.XXXX vo B., trvale bytom C.,
D. E. F. XX/XX, okr. B.

je v i n n ý , ž e

- ako pracovník JDJ s.r.o. so sídlom Giraltovce, ul. Dukelská 25, IČO: 36 776 467 /ďalej len JDJ s.r.o./ v presne nezistenom čase v priebehu rokov 2008 až 2010 v Bardejove v čase, keď pracoval na základe zmluvy o výkone činnosti stavbyvedúceho pre objednávateľa spoločnosť SOZEF, s.r.o. Sk, so sídlom Hažlín, ul. Majerová 302/15, IČO: 36 508 306 /ďalej len SOZEF, s.r.o. SK/ v zastúpení A. F., nar. XX.XX.XXXX v G., okres G., trvale bytom H., D. I. XXX/XX, J. G., prevzal od tejto spoločnosti fotoaparát FUJI FX-Z s príslušenstvom zakúpený za cenu 6.650,- Sk po prepočte 220,74 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 16,50 € s DPH, multifunkčné kladivo HILTI SLOVAKIA s.r.o. v cene 44.037,25 Sk, po prepočte 1.461,76 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 260,- €, mobilný telefón NOKIA v cene 6.690,- Sk, po prepočte 222,07 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 2,59 €, vrátený dňa 03.06.2013 na pojednávaní na Okresnom súde vo Svidníku, tlačiareň COPY OFFICE v cene 4.784,- Sk, po prepočte 158,80 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 39,50 €, vŕtačku HILTI SLOVAKIA s.r.o. v cene 831,82 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 443,- €, pričom tieto veci aj napriek urgenciám konateľa spoločnosti SOZEF, s.r.o. SK A. F. doposiaľ nevrátil, čím takto si prisvojil veci, ktoré mu boli zverené a tým spôsobil spoločnosti SOZEF, s.r.o. SK škodu vo výške 761,09 €,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

č í m s p á c h a l

- prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu u k l a d á :

Podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona, oproti neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, v spojení s § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 300,- (tristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému spol. SOZEF s.r.o. SK, so sídlom Hažlín, ul. Majerová 302/15, IČO: 36508306 spôsobenú škodu vo výške 759,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného SOZEF s.r.o. SK, so sídlom Hažlín, ul. Majerová 302/15, IČO: 36508306 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. 1T/73/2014 zo dňa 12.04.2023 uznal obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX vo B., trvale bytom C., E. XX/XX, vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako pracovník JDJ s.r.o. so sídlom Giraltovce, ul. Dukelská 25, IČO: 36 776 467 /ďalej len JDJ s.r.o./ v presne nezistenom čase v priebehu rokov 2008 až 2010 v Bardejove v čase, keď pracoval na základe zmluvy o výkone činnosti stavbyvedúceho pre objednávateľa spoločnosť SOZEF, s.r.o. Sk, so sídlom Hažlín, ul. Majerová 302/15, IČO: 36 508 306 /ďalej len SOZEF, s.r.o. SK/ v zastúpení A. F., nar. XX.XX.XXXX v G., okres G., trvale bytom H., D. I. XXX/XX, J. G., prevzal od tejto spoločnosti fotoaparát FUJI FX-Z s príslušenstvom zakúpený za cenu 6.650,- Sk po prepočte 220,74 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 16,50 € s DPH, multifunkčné kladivo HILTI SLOVAKIA s.r.o. v cene 44.037,25 Sk, po prepočte 1.461,76 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 260,- €, mobilný telefón NOKIA v cene 6.690,- Sk, po prepočte 222,07 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 2,59 €, vrátený dňa 03.06.2013 na pojednávaní na Okresnom súde vo Svidníku, tlačiareň COPY OFFICE v cene 4.784,- Sk, po prepočte 158,80 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 39,50 €, vŕtačku HILTI SLOVAKIA s.r.o. v cene 831,82 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 443,- €, pričom tieto veci aj napriek urgenciám konateľa spoločnosti SOZEF, s.r.o SK A. F. doposiaľ nevrátil, čím takto si prisvojil veci, ktoré mu boli zverené a tým spôsobil spoločnosti SOZEF, s.r.o. SK škodu vo výške 763,59 €.

Za to mu súd uložil :

Podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 /piatich/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému spol. SOZEF s.r.o. SK, so sídlom Hažlín, ul. Majerová 302/15, IČO: 36508306 spôsobenú škodu vo výške 761,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného SOZEF s.r.o. SK, so sídlom Hažlín, ul. Majerová 302/15, IČO: 36508306 so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal, ihneď po jeho vyhlásení do zázpisnice o hlavnom pojednávaní, obžalovaný odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil tým, že konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym a neúplným skutkovým zisteniam a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho nesprávne právne posúdil trestnú vec, najmä v otázke viny a naplnenia znakov skutkovej

podstaty stíhaného trestného činu. Podľa názoru odvolateľa sa okresný súd nezaoberal náležite a dôsledne rozhodujúcimi okolnosťami týkajúcimi sa jednotlivých znakov skutkovej podstaty trestného činu sprenevery. Má za to, že bežný občianskoprávny spor sa na základe neodôvodnenej kriminalizácie jeho osoby dostal do roviny trestného konania. Odvolateľ poukázal na záverečnú reč svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.09.2017, na doplnenie dôvodov odvolania zo dňa 26.10.2017, na jeho záverečnú reč na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.01.2022 a dňa 12.04.2023, kde podrobne zdôvodnil jeho nevinu. Odvolateľ dôvodil ďalej tým, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo bez pochybností preukázané, že jednotlivé veci uvedené v obžalobe sú vecami podľa „výdaja materiálu“, ktorý má byť hlavným dôkazom o prevzatí týchto vecí. Poukazoval na to, že v trestnom konaní sa objavili až tri verzie podstatného dokumentu tzv. výdaj materiálu, ktorý považoval okresný súd za rozhodujúci usvedčujúci dôkaz. Týmto bolo, podľa odvolateľa, preukázané, že poškodený alebo svedkyňa B. dopĺňali do ním podpísaného pôvodného dokumentu údaje, nielen cenu, ale aj položky – náradie, debnenie. Z listiny „výdaj materiálu“ nevyplýva podrobná a ani len čiastočná špecifikácia tam uvedených vecí, najmä výrobné číslo, typ alebo iný identifikátor, pričom takáto identifikácia je nevyhnutná vzhľadom na skutočnosť, že u poškodeného sa používali v priebehu času a v jednotlivých obdobiach súčasne viaceré takéto veci rovnakého druhu. Odvolateľ ďalej dôvodil tým, že poškodený predložil do trestného konania doklady o kúpe a cene nejakých vecí, v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/187/2012 (v žalobe zo dňa 20.07.2012) a v predžalobnej výzve zo dňa 13.06.2012 uvádza iné ceny týchto vecí a napokon vo „výdaji materiálu“ predloženým poškodeným a potvrdeným svedkyňou B. (vtedajšou účtovníčkou poškodeného, ktorá tam mala ceny dopisovať podľa účtovných dokladov) sa nachádzajú znovu iné ceny, dokonca aj v dvoch verziách tejto listiny predloženej poškodeným – výdaj materiálu 1 (predložený k trestnému oznámeniu, zrejme čl. 15 spisu) a výdaj materiálu 2 (čl. 52 spisu). Odvolateľ má za to, že tieto rozdiely predstavujú zásadné spochybnenie skutočnosti, že veci uvedené v obžalobe sú tými istými vecami, ako boli udané vo „výdaji materiálu“, keďže ani samotný poškodený nevie ustáliť ich cenu. Poškodený počas celého trestného konania nepredložil zoznam majetku, skladové karty, či výstupy z jeho skladového hospodárstva, ktoré by mohli prispieť k identifikácii konkrétnych vecí. Za týchto okolností, teda podľa názoru odvolateľa, platí existencia pochybnosti o identite vecí. Odvolateľ zdôraznil, že vždy uvádzal, že veci neprevzal, resp. nie pre seba, ale len pre výkon práce, pričom okrem notebooku a telefónu s kartou, ktoré poškodenému vrátil, žiadne iné veci, náradie a už vôbec debnenie neprevzal a ani si neprisvojil. K rozdielnym tvrdeniam o cenách jednotlivých položiek uviedol odvolateľ nasledujúci prehľad: Fotoaparát FUJI FX-Z - obžaloba a rozsudok 220,74 Eur, - žaloba, predžalobná výzva a výpoveď poškodeného (typ FJI, nie FUJI) 185,49 Eur, - výdaj materiálu 1 - 336,97 Eur, - výdaj materiálu 2 – 185,49 Eur (s DPH by bola cena 222,59 Eur), - pokladničný doklad zo dňa 15.04.2008 vystavený MIKLÓs&CO, s.r.o. o kúpe fotoaparátu FUJI FX-Z vo výške 4.990,- Sk (165,63 Eur). Búracie, resp. multifunkčné kladivo Hilti - obžaloba (uvádzala búracie kladivo) 2.923,54 Eur (faktúrou č. 6010612241 zo dňa 20.06.2008 boli vyfakturované 3 náradia, z toho 2 kusy multifunkčné, nie búracie kladivo – je rozdiel medzi zbijačkou [búracie kladivo] a vřtačkou so zbijačkou [multifunkčné kladivo]), - rozsudok (multifunkčné kladivo) 1.461,76 Eur (44.037,25 Sk), - žaloba, predžalobná výzva a výpoveď poškodeného (multifunkčné, nie búracie kladivo) 949,24 Eur, - výdaj materiálu 1 - 699,01 Eur (s DPH by bola suma 838,81 Eur), - výdaj materiálu 2 - 699,01 Eur (kde je rozdiel v DPH ?). Mobilný telefón – ten, ktorý som ako posledný mal k dispozícii, bol vydaný poškodenému Tlačiareň Copy Office - obžaloba 158,80 Eur, - rozsudok 158,80 Eur, - žaloba, predžalobná výzva a výpoveď poškodeného (typ multifunctional produkt SP1000S – minimálne traja výrobcovia majú v ponuke tlačiareň s takýmto typovým označením [Nashuatec, Ricoh, Konica Minolta]) 132,44 Eur, - výdaj materiálu 1 - 105 Eur (s DPH by bola suma 126 Eur), - výdaj materiálu 2 - 132,44 Eur, - faktúra FO1 č. 1083081 zo dňa 08.10.2008 vo výške 4.748,- Sk (157,60 Eur) Vřtačka Hilti - obžaloba, rozsudok a faktúra č. 6151819199 zo dňa 07.01.2010 vo výške 831,82 Eur, - žaloba a predžalobná výzva (vřtacie kladivo TE 16-M) 699,01 Eur, - výpoveď poškodeného 949,24 Eur, - výdaj materiálu 1 - 808 Eur (s DPH by bola suma 969,60 Eur), - výdaj materiálu 2 – 949,24 Eur. Materiál Eden Park - obžaloba 519,09 Eur, - žaloba a predžalobná výzva 436,21 Eur, - výpoveď poškodeného 519,09 Eur, - výdaj materiálu 1 - 519 Eur (s DPH by bola suma 622,80 Eur), - výdaj materiálu 2 – 436,21 Eur (s DPH by bola suma 523,45 Eur). Debnenie Hornex - obžaloba 6.128,11 Eur, - žaloba 519,67 Eur, - predžalobná výzva 549,67 Eur, - výpoveď poškodeného 5.149,67 Eur bez DPH, - výdaj materiálu 1 - 6.128,10 Eur, - výdaj materiálu 2 – 5.149,67 Eur (s DPH by bola suma 6.179,60 Eur).

Odvolateľ zdôraznil, že on sám používal viaceré fotoaparáty a mobily poskytnuté poškodeným. Pracovné náradie nepoužíval, ale sa presúvalo na ďalšiu stavbu. Ani jeden z vypočutých svedkov – pracovníkov poškodeného, nebol priamym svedkom akéhokoľvek odovzdania akýchkoľvek vecí mu zo

strany poškodeného, dokonca ani svedkyňa B.. Poukázal tiež na to, že v konaní nebol ustálený typ multifunkčného kladiva a vítačky zn. Hilty, kde sa môže jednať o veľmi vysoké rozdiely hodnoty, a to vzhľadom na rozdielne typy výrobkov a ich cien, kde po určení hodnoty znalcom pri iných typoch by sa nejednalo ani o prečin, ale iba priestupok. V trestnom konaní sa objavili tri verzie listiny – výdaj materiálu. Na jednej z nich, ktorej pravosť potvrdil poškodený, sa nenachádzala pečiatka, ani podpis poškodeného a žiadne ceny pri jednotlivých položkách. Z toho potom vyplýva, že ceny ku položkám boli dopisované až následne, zrejme po začatí trestného konania, aj tu však vznikli rozdiely medzi dvoma verziami, ktoré poškodený predložil. Zároveň to potvrdzuje jeho výpoveď a vyvracia výpoveď svedkyne B., že podpisoval „výdaj materiálu“ aj s udanými cenami. Svedkyňa nevedela ani potvrdiť, ktorú z týchto dvoch verzií s cenami mal podpísať. Svedkyňa klamala aj o verziách cien s DPH a bez DPH, keďže to vôbec neseďí. Ani na jednej verzii „výdaj“ materiálu nie je uvedený dátum, kedy mal tieto veci prevziať, pričom ide o podstatnú okolnosť. Svedkyňa B. tvrdila, že ide o tzv. kartu zamestnanca, čo je dosť zvláštne, keďže žiaden iný svedok - zamestnanec poškodeného, o karte zamestnanca nepočul a žiadnu nepodpisoval. Navyše v tom čase ani nebol zamestnancom poškodeného. Do konania neboli poškodeným predložené skladové karty spoločnosti SOZEF s.r.o., z ktorých by vyplývalo, že spoločnosť vlastnila, účtovne a v skladovom hospodárstve evidovala veci uvedené v obžalobe. Predloženie pokladničných dokladov o nejakých veciach nie je dôkazom, že sa jedná o veci uvedené v obžalobe, navyše, ak sám poškodený udáva niekedy aj tri rôzne ceny. Okresný súd sa v rozsudku odvoláva aj na listinný dôkaz – sprievodný list zo dňa 03.06.2009, ktorý má byť opečiatkovaný pečiatkou č. 3 a jeho podpisom, kde mal byť daný pokyn na prevoz tam uvedeného materiálu zo stavby v Bratislave do skladu v Giraltovciach. Odvolateľ poukázal na to, že on nemá žiadnu vedomosť o takomto doklade, pokiaľ je súčasťou spisu a nejde o originál, žiada, aby bol predložený originál tejto listiny a aby sa mohol vyjadriť aj k tomu, či sa jedná o jeho podpis. Akékoľvek veci a náradie sa premiestňovali vždy po skončení na stavby na novú stavbu, čo potvrdili svedkovia - zamestnanci poškodeného. Vo vzťahu k stavbe jeho syna a tam používaným veciam a trégrom, odvolateľ poukázal na časovú súvislosť, že syn A. A. realizoval výstavbu domu v mesiacoch 08 – 10/2010, čo bolo po viac ako roku a štvrti od údajného poslania. Všetky veci, ktorými pri výkone práce pre poškodeného v danom období disponoval, pričom určite nešlo o náradie, poškodenému odovzdal alebo ostali na stavbách, kde spoločnosť pôsobila, prípadne tieto ostali v spoločnosti JDJ, s.r.o., ktorá bola v určitom období v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou SOZEF. Keďže nedisponuje žiadnou z vecí uvedených v obžalobe a táto skutočnosť ani nebola, okrem tvrdenia poškodeného, že ich u neho videl, vôbec skúmaná a preukazovaná, tieto si nemohol natrvalo prisvojiť. Svedkyňa B. potvrdila, že nebola prítomná pri fyzickom odovzdávaní ktorejkoľvek z vecí uvedenej vo „výdaji materiálu“. Poškodený nikdy nebol u neho doma a ani v sklade, ktorý mal jeho druhý syn A. A. prenajatý pre osobné potreby počas výstavby jeho rodinného domu a v ktorom uskladňoval stavebný materiál. V tomto smere neobstojí ani fabulácia súdu o tom, že na stavbe jeho syna sa používalo pracovné náradie poškodeného, čo vyvracia výpoveď svedka E. A., že neprevzal búracie kladivo a ani vítačku podľa výdaja materiálu. Uvedená úvaha súdu postráda akúkoľvek logiku a kontext, pretože tieto okolnosti nijako nesúvisia. Významné sú aj nezrovnalosti ohľadne položiek - materiál Eden Park a debnenie od spoločnosti Hornex, ktoré ale napokon súd zohľadnil a tieto nezahrnul do skutkovej vety trestného činu v napadnutom rozsudku. V trestnom konaní nebola, podľa odvolateľa, náležite a zákonným spôsobom preukázaná škoda, ako následok trestného činu, teda jeden zo základných znakov skutkovej podstaty predmetného trestného činu. V trestnom práve je výška škody najmä zásadným kvalifikačným znakom skutkovej podstaty a až sekundárne sa prejaví pri ukladaní povinnosti na jej náhradu. Z trestno-právnej úpravy vyplýva, že výška škody sa primárne určuje na základe obvyklej ceny, za ktorú sa vec rovnaká ako vec poškodená v čase a mieste činu obvykle predáva. Pri stanovovaní výšky škody sa vychádza z ceny platnej v dobe spáchania trestného činu. Pokiaľ sa cena v čase spáchania trestného činu podstatne odlišuje od ceny v čase rozhodovania o trestnom čine, je potrebné ju taktiež zistiť, pretože táto okolnosť je dôležitou pre rozhodovanie o vine a treste (B 2/87 rozh. č. 14). Doklady o nadobudnutí niektorých vecí, predložené poškodeným, nie sú dôkazmi o výške škody, pretože jednoznačne išlo o používané veci. Škodou podľa § 126 Trestného zákona, môže byť len skutočná hodnota týchto vecí v čase spáchania skutku, teda cena, za ktorú by sa mohli v tomto čase tieto veci obstaráť. Ak nie je ustálená škoda, nie je možné ani posúdiť, či sa jedná vôbec o trestný čin, keďže podmienkou je spôsobenie aspoň malej škody. V tejto súvislosti sú, podľa odvolateľa, dané aj zásadné rozpory vo výške uplatňovanej škody poškodeným v trestnom konaní, v civilnom konaní, v predložených dokladoch a „výdaje materiálu“ s cenami. Keďže ale neboli stotožnené a určené konkrétne typy a značky ním „prevzatých“ vecí, nie je možné ani určiť ich hodnotu a následne údajnú škodu. Pokiaľ ide o znalecký posudok na určenie výšky škody, odvolateľ plne odkazuje na svoje výhrady o nepoužiteľnosti jeho záverov v zmysle vyjadrenie obžalovaného k znaleckému posudku zo dňa 07.10.2020. Znalec hodnotil iné veci a bez poškodenia, pričom on a aj

svedok E. A. opakovane uvádzali, že stav týchto vecí nebol 100 %, boli to použité veci, niektoré nefunkčné. Súd nesprávne vo výroku skutku spočítal škodu, kde namiesto sumy 763,59 Eur, má byť suma 761,59 Eur, čo má následne vplyv na výrok o náhrade škody, kde má byť správne uvedená suma 759,- Eur. Oveľa závažnejším pochybením je však, podľa názoru odvolateľa, nesprávna právna kvalifikácia skutku stále podľa § 213 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže škoda vo výške 761,59 Eur je škodou malou a nie škodou väčšou. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku v časti k veciam, kde samotný poškodený na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2019 uviedol, že si mal búracie kladivo a tregre zobrať svojvoľne a odviesť ich domov, resp. do Gíraltoviec, a teda, ak tieto veci mu neboli ani len zverené, nemohlo vo vzťahu k nim dôjsť ani k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 Trestného zákona, pre ktorý bola obžaloba na neho podaná, takže v tejto časti nemohol ani obžalovaný tento trestný čin spáchať. Uvedené položky je preto potrebné odpočítať z výšky škody trestného činu kvalifikovaného podľa § 213 Trestného zákona. Nižšia a správne určená výška škody, ak by boli údajne prisvojené veci náležite identifikované, by mohla viesť aj k prekvalifikovaniu skutku na priestupok. Rovnako by táto okolnosť a správne určený čas skutku mohli mať vplyv aj na posúdenie premlčania trestného stíhania uplynutím zákonom určenej doby. Súd, ani obžaloba rovnako neustálili, kedy sa mal čin stať, a teda ku ktorému dátumu sa škoda mala určovať – veď k zvereniu a prisvojeniu vecí malo dôjsť už v rokoch 2008 až 2010, nie k 05/2012. Záverom odvolateľ uviedol, že je nevinný, nedopustil sa žiadneho trestného činu. S poukazom na základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ odvolateľ konštatuje, že nebolo v trestnom konaní preukázané, že sa trestného činu dopustil, preto by mal byť spod obžaloby prokurátora oslobodený.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril poškodená spoločnosť SOZEF s.r.o. SK prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, kde uviedla, že jednotlivé položky vo „výdaji materiálu“ sú jednoznačne špecifikované, a to ich cenou v zmysle pokladničných dokladov preukazujúcich ich zakúpenie spoločnosťou SOZEF, s.r.o. SK ako poškodeným. Zásada „in dubio pro reo“ nemôže byť v trestnom konaní vykladaná takýmto extenzívnym spôsobom, ako to učinil obžalovaný. Sprenevera alebo krádež vecí by boli prakticky nepostihnuteľné pri takých veciach, ktoré nie sú identifikované tak podrobne, ako to požaduje obžalovaný. Obžalovaný viackrát počas konania potvrdil prevzatie vecí uvedených na listine „výdaj materiálu“, pričom tieto výpovede neskôr menil bez reálneho vysvetlenia zmeny výpovede. Listina „výdaj materiálu“ tak nie je jediným usvedčujúcim dôkazom, preukazujúcim prevzatie tam uvedených vecí obžalovaným. Obžalovaný v prípravnom konaní potvrdil skutočnosť, že veci uvedené prokurátorom v obžalobe mu boli zverené, a tieto poškodenému neodovzdal údajne kvôli neuhradeným pohľadávkam, pričom vrátenie vecí popísaných v obžalobe podmienil vyplatením týchto pohľadávok. Syn obžalovaného, E. A., taktiež vo svojej výpovedi potvrdil prevzatie vecí v rozsahu uvedenom v listine „výdaj materiálu“, a to z dôvodu údajných finančných nezrovnalostí medzi poškodeným a obžalovaným. Obžalovaný pritom potvrdil podpísanie listiny „výdaj materiálu“. Z výpovede svedkyne B. jednoznačne vyplýva, že listina „výdaj materiálu“ bola podpísaná priamo obžalovaným, a to ako verzia bez cien, tak aj verzia s cenami. Svedkyňa priamo na hlavnom pojednávaní dňa 10.03.2023 potvrdila, že obžalovaný v jej prítomnosti podpísal „výdaj materiálu“ bez cien aj s cenami, pričom ceny boli uvádzané z účtovných dokladov spoločnosti SOZEF, s.r.o. SK a boli to ceny bez DPH. Ďalší doklad „výdaj materiálu“, ktorý sa v spise nachádza, bol predložený obžalovaným v kópii, pričom svedkyňa síce potvrdila, že aj na tento doklad vypisovala ceny ona, ale už nevedela uviesť, aké sumy a prečo na doklad uvádzala. Jednoznačne však potvrdila, že „výdaj materiálu“ bez cien a s cenami bez DPH priamo pred ňou podpísal obžalovaný. Zo svedeckej výpovede svedkyne tak vyplýva, že obžalovaný si pri podpise dokladu musel byť vedomý totožnosti vecí, ktoré nevrátil a ktorými disponuje, keďže akceptoval aj účtovníčkou uvedené ceny týchto vecí. Obrana obžalovaného je tak v celom rozsahu účelová, navyše vyvrátená výpoveďou svedkyne B.. Vzhľadom na vyššie uvedené tak má poškodený za to, že obžalovaný priznal prevzatie vecí uvedených na listine „výdaj materiálu“, čím uznal ich existenciu a priznal prevzatie v uvedenom rozsahu. Svedecká výpoveď svedkyne B. sa zhoduje so skutočnosťami tvrdenými poškodeným, ktorý bol taktiež prítomný pri podpise listiny „výdaj materiálu“. Obžalovaný pri výpočte súm uvedených v odvolaní v tzv. „prehľade“ nebral do úvahy inú hodnotu dane z pridanej hodnoty v čase nákupu zverených vecí, keď pri výpočte vychádzal z hodnoty 20 %, no v čase nákupu zverených a nevrátených vecí bola platná hodnota dane z pridanej hodnoty 19 %, čo vyplýva z jednotlivých účtovných dokladov o nákupe vecí. Pokiaľ v prehľade obžalovaný uvádza „výdaj materiálu 1“ s rozdielnymi cenami, ide o doklad, ktorý do spisu predložil v kópii obžalovaný, pričom svedkyňa B. nevedela uviesť, prečo sú v ňom uvedené tieto sumy. Ako sama uviedla, ona vypisovala ceny materiálu bez DPH do dokladu, ktorý obžalovaný v odvolaní uvádza ako „výdaj materiálu 2“. Poškodený má na základe priložených faktúr z účtovníctva poškodeného: faktúry č. 6151819199, FO1 č.: 1 083 081,

faktúry č. 3011080282, faktúry 6010612241, faktúry 6151819199, faktúry 2008101668, pokladničného dokladu č. 13 a svedeckých výpovedí v konaní za to, že došlo k preukázaniu skutočnosti, že predmety uvedené na výdajovej karte sú totožné s predmetmi, ktoré sú súčasťou faktúr a pokladničných dokladov uvedených vyššie v tomto bode. Karta výdaju materiálu ďalej preukazuje zverenie a nevrátenie týchto predmetov obžalovanému, čo potvrdil obžalovaný svojím podpisom na dokumente a znalecký posudok K. A. následne ustálil výšku škody k máju 2012, čo je termín, kedy mal najneskôr obžalovaný vrátiť veci poškodenému. Obžalovaný poukazuje na „podstatnú okolnosť“, ktorou je časové hľadisko. Samotné nevrátenie stavebného materiálu a ďalších vecí, resp. termín, ku ktorému mali byť tieto veci najneskôr vrátené, vyplýva jednak z výzvy právneho zástupcu poškodeného zo dňa 13.06.2012, na ktorú súd poukazuje v rozsudku, zo samotného podania trestného oznámenia, ale aj zo skutočnosti, že poškodený vedie na Okresnom súde Svidník sp. zn. 4C/187/2012 konanie o vydanie vecí, ktoré sú predmetom obžaloby. Rozhodujúce je tak samotné nevrátenie zverených vecí, nie dátum ich zverenia. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu sprenevery postačuje prisvojenie si cudzej veci, ktorá mu bola zverená, pričom ďalšia dispozícia páchatela s vecou už nie je relevantná. Skutočnosť, či obžalovaný v čase vedenia trestného stíhania má prisвоенé veci u seba, či ich predal, zničil, daroval alebo akokoľvek inak s nimi naložil, je pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu bezpredmetná. Poškodený žiadnym spôsobom nezavinil, že veci, ktoré boli obžalovanému zverené, mu následne neboli vrátené, preto by bolo v rozpore s elementárnymi princípmi spravodlivosti, ak by súd trval na tom, že škoda má byť určovaná nielen podľa druhu a typu vecí, ale aj s posúdením jej aktuálneho technického stavu, navyše, keď ho nie je možné zistiť. Hodnota vecí pritom bola zistená z predložených nadobúdacích dokladov. Poškodený má za to, že v priebehu konania boli preukázané všetky skutočnosti, ktoré vo vzájomnej súvislosti poukazujú na spáchanie trestného činu obžalovaným, ako aj skutočnosti preukazujúce výšku spôsobenej škody. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti poškodený navrhol krajskému súdu, aby odvolanie obžalovaného v súlade s § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestný poriadok a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozsudku. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, II. ÚS 75/08) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Je potrebné uviesť, že predmetná trestná vec už bola dvakrát prejednávaná krajským súdom, ktorý svojím ostatným rozhodnutím zo dňa 21.07.2022 sp. zn. 8To/14/2022 na podklade podaného odvolania zo strany okresného prokurátora a poškodeného podľa § 321 ods.1 písm. b/, c/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie poškodeného zamietol. Úlohou okresného súdu po zrušení veci bolo v rámci dokazovania doplniť znalecké dokazovanie za účelom ocenenia mobilného telefónu, ako veci zverenej obžalovanému, úlohou okresného súdu bolo tiež vyzvať poškodenú spoločnosť SOZEF s.r.o. SK na predloženie účtovníctva spoločnosti za obdobie rokov 2008 - 2012 a predvolať svedkyňu I. B. za účelom jej opätovného vypočutia k objasneniu, aké karty označené ako výdaj materiálu mala na mysli, keď vo svojich výpovediach vypovedala o viacerých kartách.

V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti aj v zmysle intencií zrušujúcich rozhodnutí odvolacieho súdu, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred okresným súdom vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods.10 Trestného

poriadku pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal.

Okresný súd vykonané dôkazy sám hodnotil a logickým postupom v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel k záveru o vine obžalovaného. Nemožno teda hodnoteniu dôkazov okresným súdom nič vytknúť. Krajský súd nepovažuje právne závery napadnutého uznesenia krajského súdu za nepreskúmateľné alebo arbitrárne, resp. vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu, keďže z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva dostatok právne relevantných argumentov odôvodňujúcich ním prijaté rozhodnutie.

V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, okresný súd v odôvodnení logicky a precízne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Neopomenul podať aj právne úvahy, ktorými sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva teda aj to, ktoré skutočnosti vzal okresný súd do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Aj krajský súd pritom nezávisle od okresného súdu zistil, že zákonným vykonaným dokazovaním zistené skutočnosti vedú k správnosti výroku o vine obžalovaného. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku veľmi podrobne a vecne správne, a preto na tieto krajský súd v podrobnostiach aj poukazuje. Len vzhľadom na odvolacie námietky považuje krajský súd za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť.

Okresný súd mal doplneným dokazovaním, čiastočne aj výpoveďou samotného obžalovaného A. A., výpoveďou svedka A. F., výpoveďou svedkyne I. B., I. L., M. N., O. I., P. Q., A. A., nepriamo aj výpoveďou svedka M. C., ako aj prvotnou výpoveďou svedka E. A., za preukázané, že obžalovaný A. A. tým, že ako pracovník JDJ s.r.o. so sídlom Gíraltovce, ul. Dukelská 25, IČO: 36 776 467 /ďalej len JDJ s.r.o./ v presne nezistenom čase v priebehu rokov 2008 až 2010 v Bardejove v čase, keď pracoval na základe zmluvy o výkone činnosti stavbyvedúceho pre objednávateľa spoločnosť SOZEF, s.r.o. Sk, so sídlom Hažlín, ul. Majerová 302/15, IČO: 36 508 306 /ďalej len SOZEF, s.r.o. SK/ v zastúpení A. F., nar. XX.XX.XXXX v G., okres G., trvale bytom H., D. I. XXX/XX, J. G., prevzal od tejto spoločnosti fotoaparát FUJI FX-Z s príslušenstvom zakúpený za cenu 6.650,- Sk po prepočte 220,74 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 16,50 € s DPH, multifunkčné kladivo HILTI SLOVAKIA s.r.o. v cene 44.037,25 Sk, po prepočte 1.461,76 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 260,- €, mobilný telefón NOKIA v cene 6.690,- Sk, po prepočte 222,07 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 2,59 €, vrátený dňa 03.06.2013 na pojednávaní na Okresnom súde vo Svidníku, tlačiareň COPY OFFICE v cene 4.784,- Sk, po prepočte 158,80 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 39,50 €, vŕtačku HILTI SLOVAKIA s.r.o. v cene 831,82 €, k mesiacu máj 2012 v hodnote 443,- €, pričom tieto veci aj napriek urgenciám konateľa spoločnosti SOZEF, s.r.o. SK A. F. doposiaľ nevrátil, čím takto si prisvojil veci, ktoré mu boli zverené a tým spôsobil spoločnosti SOZEF, s.r.o. SK škodu vo výške 761,- €.

Okresný súd poukázal na výpoveď obžalovaného z prípravného konania a z hlavného pojednávania zo dňa 07.07.2014, kde obžalovaný priznal prevzatie vecí uvedených na karte výdaj materiálu. Obžalovaný síce v ďalšom konaní obsah svojich výpovedí pozmenil, avšak vzhľadom k tomu, že zmenu vo svojich výpovediach náležite neodôvodnil, okresný súd tieto vyhodnotil účelovú obranu obžalovaného. Vina obžalovaného je, podľa okresného súdu, ďalej preukázaná aj prvotnou výpoveďou svedka E. A., ktorý v prípravnom konaní výslovne uviedol, že veci tak, ako sú uvedené v uznesení o stíhaní jeho otca, obžalovaný prevzal a tieto z dôvodu nevysporiadaných finančných záležitostí medzi ním a A. F. poškodenému nevrátil, neskôr svedok obsah svojich výpovedí zmenil, zmenu vo svojich výpovediach však zdôvodniť nevedel, preto okresný súd zmenené výpovede svedka vyhodnotil ako účelové.

Napriek tomu, že obžalovaný spáchanie trestného činu poprel, aj podľa názoru krajského súdu je výrok o vine možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností odôvodňujú záver, že sa skutok stal a že ho, ako trestne zodpovedný subjekt, spáchal obžalovaný.

Záver o vine obžalovaného je možné oprieť predovšetkým o výpoveď obžalovaného A. A. z prípravného konania, kde uviedol, že je pravdou, že prevzal veci uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, výdajku materiálu podpísal a veci v nej uvedené prebral, ale nie pre vlastnú potrebu, ale na stavebné účely.

Potvrdil aj skutočnosť, že disponoval pečiatkou poškodenej spoločnosti s číselným označením 3 a túto používal na chod spoločnosti. Zhodne tak vypovedal obžalovaný aj na hlavnom pojednávaní dňa 07.07.2014, kde zároveň uviedol, že veci, ktorými disponoval, svedkovi A. F. vrátil, a to mobilný telefón, bonusovú kartu a pečiatku spoločnosti SOZEF s.r.o. SK, fotoaparát nechal v služobnom vozidle. Zvyšné veci, ako vŕtačka, kladivo, tlačiareň a debnenie od firmy Hornex a ZIPP Eden ostali na stavbách. Na ďalšom hlavnom pojednávaní obžalovaný prevzatie vecí, kladených mu za vinu poprel s tým, že veci mu boli odovzdané ako stavbyvedúcemu, teda on ich prevzatie nepodpisoval. Rozpor vo svojich výpovediach odôvodniť nevedel.

Prevzatie vecí obžalovaným potvrdil svojou výpoveďou z prípravného konania aj svedok E. A., syn obžalovaného, ktorý nevrátenie vecí obžalovaným odôvodnil nevysporiadanými finančnými záležitosťami medzi poškodným A. F. a jeho otcom. Zmenu výpovede na hlavných pojednávaníach, kedy svedok trval na tom, že jeho otec určite neprevzal búracia kladivo, ani vŕtačku Hilty, či jeho otec prevzal mobilný telefón a fotoaparát, k tomu sa vyjadriť nevedel a pokiaľ ide o nosníky, tie jeho otec neprevzal a čo sa týka ďalšieho debnenia, k tomu sa vyjadriť nevedel, nevedel náležite odôvodniť.

Z výpovede svedka A. F., zástupcu poškodenej spoločnosti SOZEF s.r.o. SK, vyplýva, že obžalovaný pracoval od roku 2007 - 2010 ako stavbyvedúci na jeho stavbách ešte ako pracovník firmy JDJ, neskôr už ako zamestnanec firmy SOZEF s.r.o.. Obžalovanému, ako stavbyvedúcemu, boli touto spoločnosťou zverené veci uvedené vo výdaji materiálu, prevzatie ktorých obžalovaný potvrdil vlastnoručným podpisom. Na vydanie týchto vecí bol písomne vyzvaný dňa 13.06.2012, obžalovaný na predmetnú výzvu nereagoval. Počas pojednávania na Okresnom súde Svidník mu obžalovaný vrátil mobilný telefón, bonusovú kartu, pečiatku spoločnosti SOZEF a SIM kartu. Svedok zotrval na tom, že obžalovaný podpísal originál výdaju materiálu, kde boli okrem vecí uvedené aj ceny v eurách bez DPH, pričom zároveň uviedol, že obžalovaný použil debnenie, ktoré prevzal zo stavby Eden Park na stavbe svojho syna a rovnako tak dal previezť debnenie zn. Doka z firmy Hornex v počte 130 ks, ktoré dal obžalovaný previezť do skladu firmy JDJ s.r.o. v Giraltovcích, a to nielen autami, ktoré patrili poškodenej spoločnosti, ale aj vozidlom Avia. Svedok odôvodnil rozdiely v počte kusov debnenia tak, že vo výdajke materiálu je uvedené debnenie Hornex v počte 31 ks a 42 ks nosníky Eden Park preto, lebo sa účtovníčka, ktorá ju písala, pomýlila, alebo obžalovaný priznal len takéto množstvo.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku, predmetné konanie obžalovaného považoval okresný súd za potvrdené aj výpoveďou svedkov I. Q. a O. B., svedkov I. Q., I. A. a A. C., ako aj listinnými dôkazmi, na základe ktorých uzavrel, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná, keďže výsledky vykonaného dokazovania tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych a dôkazov, z ktorých možno vyvodiť záver, že obžalovaný sa skutočne dopustil konania tak, ako sa mu kládie obžalobou za vinu.

Záver okresného súdu považoval krajský súd za odôvodnený doposiaľ vykonaným dokazovaním, ktoré bolo vykonané zákonným spôsobom a z ktorého okresný súd vychádzal, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona postupom uvedeným v Trestnom poriadku.

Obžalovaný primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov okresným súdom a predkladá krajskému súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Krajský súd konštatuje, že hodnotenie dôkazov okresným súdom bolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne. Krajský súd konštatuje, že skutkové zistenia okresného súdu sú logicky a presvedčivo odôvodnené. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podstata súdnej trestnej činnosti obžalovaného podľa obžaloby mala spočívať v tom, že

- že ako pracovník JDJ s.r.o. so sídlom Giraltovcce, ul. Dukelská 25, IČO: 36 776 467 /ďalej len JDJ s.r.o./ v presne nezistenom čase v priebehu rokov 2008 až 2010 v Bardejove v čase, keď pracoval

na základe zmluvy o výkone činnosti stavbyvedúceho pre objednávateľa spoločnosť SOZEF, s.r.o. SK, so sídlom Hažlín, ul. Majerová 302/15, IČO: 36 508 306 /ďalej len SOZEF, s.r.o. SK/ v zastúpení A. F., nar. XX.XX.XXXX v G., okres G., trvale bytom H., D. I. XXX/XX, J. G., prevzal od tejto spoločnosti fotoaparát FUJI FX-Z v cene 6.650,- Sk po prepočte 220,74 €, búracie kladivo HILTI SLOVAKIA s.r.o. v cene 88.074,50 Sk, po prepočte 2.923,54 €, mobilný telefón NOKIA v cene 6.690,- Sk, po prepočte 222,07 €, tlačiareň COPY OFFICE v cene 4.784,- Sk, po prepočte 158,80 €, debnenie Hornex v cene 184.615,40 Sk, po prepočte 6.128,11 €, vŕtačku HILTI SLOVAKIA s.r.o. v cene 831,82 €, materiál zo spoločnosti ZIPP, stavba EDEN PARK v celkovej hodnote 519,09 €, ktorý prevzal dňa 03.06.2009, pričom tieto veci aj napriek urgenciám konateľa spoločnosti SOZEF, s.r.o SK A. F. doposiaľ nevrátil, čím takto si prisvojil veci, ktoré mu boli zverené a tým mal spôsobiť spoločnosti SOZEF, s.r.o. SK škodu vo výške 11 004,17 €.

Všeobecne treba pripomenúť, že výpoveď obžalovaného je dôkazom rovnocenným s ostatnými dôkazmi. Obsah výpovede obžalovaného je zároveň formou jeho obhajoby, pričom krajský súd neopomína, že obžalovaný sa môže brániť spôsobom, ktorý uzná za vhodný. Pravdivosť tvrdení obžalovaného však bola vyvrátená procesne relevantnými dôkazmi a zistením skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a ktoré zároveň vyvracajú výpoveď a obhajobu obžalovaného. Obžalovaný v priebehu trestného konania neuviedol žiadne také podstatné argumenty, ktoré by celkom nepochybne mohli výrazne spochybniť výpovede svedkov A. F. a I. B.. Krajský súd je toho názoru, že zmenená výpoveď obžalovaného a svedka E. A. je spochybnená zákonnými výpoveďami svedka A. F., svedkyne I. B. z prípravného konania, ako aj hlavného pojednávania. V tejto súvislosti krajský súd stručne poznamenáva, že svedok A. F. jednoznačne potvrdil, že obžalovanému, ktorý pracoval pre spoločnosť SOZEF s.r.o. SK v rokoch 2007 - 2010 ako stavbyvedúci prostredníctvom spoločnosti JDJ a neskôr v rokoch 2011 - 2012 už ako zamestnanec spoločnosti SOZEF s.r.o. SK, odovzdal fotoaparát, mobilný telefón, notebook, tlačiareň, búracie kladivo, debnenie firmy Hornex, vŕtačku a materiál spoločnosti Zipp Eden, pričom sa jedná o veci spoločnosti SOZEF s.r.o. SK a tieto veci obžalovaný napriek opakovaným výzvam poškodenej spoločnosti nevrátil. Z výpovedí svedka na hlavných pojednávaniach vyplýva, že obžalovaný mu počas pojednávania na Okresnom súde Svidník vrátil notebook, telefón, pečiatku poškodenej spoločnosti a bonusovú kartu. Potvrdil tiež skutočnosť, že listinu označenú ako výdaj materiálu vypracovala účtovníčka spoločnosti I. B. spoločne s obžalovaným, pričom on do tejto výdajky následne dopísal posledné dve položky, a to búracie kladivo a notebook.

Svedkyňa I. B. svojimi výpoveďami potvrdila, že kartu výdaj materiálu vyhotovovala za prítomnosti obžalovaného A. A. a poškodeného A. F., nepamätala sa však, či kartu podpísal obžalovaný len v jej prítomnosti, alebo aj v prítomnosti A. F., ale podpísal ju bez výhrad. Pokiaľ ide o kartu výdaj materiálu, na ktorej nie sú uvedené ceny jednotlivých položiek, túto obžalovaný podpísal a následne ju požiadal, aby mu vyhotovila kópiu karty, čo ona urobila a odovzdala ju obžalovanému a ak obžalovaný teda tvrdí, že túto kartu získal z konania na Okresnom súde Svidník, tak toto jeho tvrdenie je vyvrátené práve výpoveďou svedkyne, keď navyše zo spisu Okresného súdu Svidník bolo zistené, že do tohto konania bola predložená karta výdaj materiálu, na ktorej už boli uvedené ceny jednotlivých položiek. Svedkyňa pripustila, že existuje niekoľko variant karty výdaj materiálu, ale v podstate ide o tú istú kartu, len na jednej karte nie sú uvedené ceny jednotlivých položiek, pretože ešte pred uvedením cien ju obžalovaný požiadal o vyhotovenie kópie takejto karty a na ďalších kartách sú už uvedené ceny, a to na jednej karte ceny s DPH, na druhej ceny bez DPH, pričom pri vypisovaní cien vychádzala z účtovníctva spoločnosti alebo z pokladničných dokladov.

V tejto súvislosti dáva krajský súd do pozornosti, že v spise sú obsiahnuté kópie faktúr faktúry č. 6151819199, FO1 č.: 1 083 081, faktúry č. 3011080282, faktúry 6010612241, faktúry 6151819199, faktúry 2008101668, a pokladničných blokov, potvrdzujúcich zakúpenie jednotlivých položiek uvedených v tzv. výdaji materiálu spoločnosťou SOZEF s.r.o. SK. Na základe vyššie uvedeného je na mieste konštatovať, že výpoveď svedkyne I. B. ohľadne jej tvrdenia, že ceny jednotlivých položiek bez DPH dopisovala z pokladničných blokov a faktúr, ako aj špecifikácia týchto položiek je potvrdená práve týmito listinnými dôkazmi. Vzhľadom k vyššie uvedenému vyhodnotil krajský súd námietku obžalovaného, že neboli jednotlivé položky špecifikované ako neopodstatnené.

Krajský súd neakceptoval ani ďalšiu námietku obžalovaného, že do konania neboli zo strany poškodenej spoločnosti predložené skladové karty spoločnosti, z ktorých by vyplývalo, že spoločnosť vlastnila, účtovne a v skladovom hospodárstve evidovala veci uvedené v obžalobe. Okresný súd po zrušení

a vrátení vecí postupoval v zmysle pokynov krajského súdu, kedy vyzval poškodenú spoločnosť o predloženie účtovníctva za obdobie rokov 2008 - 2012. Svedkyňa I. B. následne na hlavnom pojednávaní uviedla, že v predmetnom účtovníctve sa nenachádza šanón, v ktorom boli evidované skladové karty a tento sa nepodarilo zo strany poškodenej spoločnosti zabezpečiť. Krajský súd však dáva do pozornosti, že poškodeným predloženého z Inventárneho súpisu majetku spoločnosti SOZEF s.r.o. SK za roky 2008 - 2012 a Zoznamu majetku spoločnosti SOZEF s.r.o. SK vyplýva evidencia zvereného a nevráteného majetku spoločnosti.

K námietke obžalovaného, že ceny položiek sú odlišné pokiaľ ide o výdaj materiálu 1, výdaj materiálu 2, obžalobu, rozsudok a žalobu, na čo podrobne poukázal v tzv. prehľade v rámci odvolacích námietok, krajský súd opätovne poukazuje na výpoveď svedkyne I. B., ktorá opísala jednak okolnosti, za ktorých došlo k vyhotoveniu tzv. karty výdaj materiálu, pričom objasnila existenciu troch verzii týchto kariet a jednak opísala, na základe čoho dopisovala ceny jednotlivých položiek s tým, že pokiaľ ide o kartu výdaj materiálu 2, do tejto ona vypisovala ceny materiálu bez DPH, k odlišným sumám na karte výdaj materiálu 1 uviedla, že tieto je diktoval A. F., ale nemá vedomosť na základe čoho jej uviedol dané sumy, pričom je potrebné uviesť, že túto predložil do konania sám obžalovaný prostredníctvom svojho obhájcu.

K správny skutkový záverom dospel okresný súd, keď konštatoval, že aj napriek tomu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané prevzatie nosníkov zo strany obžalovaného, jednoznačne nebolo preukázané, o ktoré konkrétne nosníky sa jedná a tak okresný súd na rozdiel od obžaloby prokurátora, vo výroku rozsudku neuznal vinu obžalovaného za prevzaté a neodovzdané nosníky. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na skutočnosť, že v karte výdaj materiálu je uvedené prevzatie 42 ks nosnín EDEN PARK a 31 ks nosnín firma Hornex, bez ich bližšej špecifikácie. Vykonané dôkazy súvisiace s prevzatými nosníkmi, či už listinné dôkazy v spise obsiahnuté, alebo aj výpovede svedkov však s počtom nosníkov uvedeným v karte výdaj materiálu nijako nekorešpondujú, pretože v sprievodnom liste zo dňa 03.06.2009, ktorý by mal preukazovať prevzatie nosníkov a ich odvoz do Giraltovec, je uvedených spolu 100 ks nosníkov bez bližšej špecifikácie, ďalší listinný dôkaz tiež zo dňa 03.06.2009, podľa ktorého mal obžalovaný prevziať nosníky, sa uvádza počet 42 ks nosníkov bez uvedenia ich značky a bližšej špecifikácie. Z výpovede svedka A. A. vyplýva, že na jeho stavbe bolo použitých 30 nosníkov patriacich spoločnosti SOZEF, tiež bez bližšej špecifikácie, svedok A. F. tvrdil, že na stavbe A. A. bolo použitých 118 ks debnenia a prokurátor v podanej obžalobe dokonca v rozpore s akýmikoľvek dôkazmi dáva obžalovanému za vinu prevzatie celého debnenia nadobudnutého spoločnosťou SOZEF od spoločnosti Hornex, teda 130 ks nosníkov. Okresný súd zároveň zdôraznil, že jednotlivé časti debnenia sú v rôznych rozmeroch, a teda aj v rôznych cenách. Podľa názoru okresného súdu, vzhľadom na vyššie uvedené, keďže nebolo jednoznačne preukázané, o ktoré konkrétne nosníky sa jedná, na rozdiel od obžaloby prokurátora, vo výroku rozsudku neuznal vinu obžalovaného za prevzaté a neodovzdané nosníky.

Trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Prisvojením vecí sa, podľa § 130 ods. 4 Trestného zákona, rozumie odňatie vecí z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou. Zverenou vecou, sa podľa § 130 ods. 3 Trestného zákona, rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť.

Podstatou prisvojenia cudzej veci je teda skutočnosť, že páchatel' vylúči z dispozície s ňou oprávnenú osobu. V prejednávanej príhode bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný prevzal veci uvedené v tzv. výdaji materiálu, prevzatie ktorých vlastnoručne podpísal, pričom túto skutočnosť potvrdil aj sám svojou výpoveďou z prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 07.07.2014, neskoršia zmena výpovede obžalovaného spočívajúca v jeho obrane, že veci neprevzal, ale tieto mu boli poskytnuté na pracovné účely ako stavbyvedúcemu, pričom tie, ktoré mal k dispozícii vrátil poškodenému a tie, ktorými nedisponoval, nevrátil, nie je skutočnosťou, ktorá by ho zbavila trestnej zodpovednosti. Krajský súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že o prisvojenie vecí môže ísť aj v prípade, keď s prisvojenou vecou páchatel' nijak ďalej nedisponuje, ale odmieta ju vydať oprávnenej

osobe. Nie je teda rozhodujúce, ako po tom, čo si vec prisvojil, s ňou skutočne nakladá a či s ňou vôbec nejako nakladá. Z výpovede svedka A. F., ako aj z listinných dôkazov, bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že obžalovaný na písomnú výzvu na vrátenie vecí zo dňa 13.06.2012 nijakým spôsobom nereagoval.

Predpokladom trestnej zodpovednosti podľa § 213 Trestného zákona, je teda zavinené konanie spočívajúce v úmyselnom prisvojení si cudzej veci a vznik škody. V zmysle § 81 písm. e/ Zákonníka práce, je základnou povinnosťou každého zamestnanca hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa.

Okolnosť, že veci boli páchatelovi zverené zamestnávateľom, nemusí priamo vyplývať ani z pracovnej zmluvy, pokiaľ vyplýva z iného dokumentu (napr. z pracovnej náplne). Pre naplnenie znakov trestného činu sprenevery je v takom prípade významné, že páchatel mal určitú rozhodovaciu právomoc pri dispozícii so zverenými vecami. Pritom sa nevyžaduje, aby musel mať k takej veci prístup, ale postačí, že s ňou na jeho pokyn disponovala iná osoba (viď uznesenie NS ČR sp. zn. 11Tdo/620/2012).

Z výpovede svedka A. F. vyplýva, že obžalovaný vykonával v poškodenej spoločnosti funkciu stavbyvedúceho a ako stavbyvedúcemu mu boli zverené veci uvedené v obžalobe a zároveň uviedol, že do pracovnej náplne obžalovaného patrilo preberanie a odovzdávanie materiálu a náradia. Daná skutočnosť vyplýva aj z výpovede samotného obžalovaného z hlavného pojednávania zo dňa 07.07.2014, kde uviedol, že pre firmu SOZEF, s r. o. SK pracoval ako stavbyvedúci pri všetkých jej stavbách a zabezpečoval pre firmu všetok materiál a podobne vypovedal aj na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2019, kde síce spáchanie skutku poprel, avšak pri odstraňovaní rozporov po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania uviedol, že veci neprevzal, tieto mu boli odovzdané ako stavbyvedúcemu, pretože ako stavbyvedúci pri svojej činnosti mal mať telefón, pečať, fotoaparát, kopírku a počítač. Vzhľadom na vyššie uvedené vyhodnotil krajský súd námietku obžalovaného, že poškodenému vydal jedine veci, ktoré mal k dispozícii, iné veci poškodeného a ani tie, ktoré sú uvedené v obžalobe pri skončení pracovného pomeru nemal v dispozícii, za neopodstatnenú.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že vo vzťahu k búraciemu kladivu a trégrom, ktoré si mal podľa tvrdenia svedka A. F. vziať obžalovaný sám, sa nemohol dopustiť trestného činu sprenevery podľa § 213 Trestného zákona, krajský súd opakovane poukazuje na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, že veci tak, ako sú uvedené v uznesení o vznesení obvinenia (teda aj vrátane búracieho kladiva a trégrov), prevzal. Zhodné okolnosti vyplývajú aj z výpovede svedkyne I. B., ktorá viackrát potvrdila, že obžalovaný nemal žiadne výhrady k samotnému obsahu dokladu „výdaj materiálu“, a to ani k jednotlivým veciam, ani k ich hodnotám. S poukazom na tieto skutočnosti, krajský súd vyššie uvedenú námietku obžalovaného neakceptoval.

Okresný súd upravil v skutkovej vete hodnotu jednotlivých vecí, a tým pádom aj výšku spôsobnej škody. Je potrebné uviesť, že skutkom sa rozumie skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Skutok zahrnutý v „skutkovej vete“ musí vykazovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska právnej kvalifikácie. Zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku uvedenom v obžalobe, nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť úplná zhoda. Súd musí s ohľadom na vykonané dôkazy reagovať a má povinnosť premietnuť výsledky dokazovania do skutkovej vety, čím zákonite dochádza k modifikácii skutku. Totožnosť skutku teda neznamená úplnú identitu od začiatku trestného stíhania až do jeho skončenia. Naopak, s ohľadom na vykonané dokazovanie a postupné odkrývanie trestnej činnosti je zjavné, že musí dôjsť k spresneniu skutku a tým aj k jeho modifikácii, keď niektoré skutočnosti môžu zo skutku vypadnúť, iné pribudnúť. Totožnosť skutku je pritom zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a jeho následku. Ak je aspoň sčasti zachované konanie alebo jeho následok, resp. oboje, nedochádza k narušeniu totožnosti skutku. Z uvedeného vyplýva, že skutok opísaný v obžalobe a v napadnutom rozsudku je totožný, i keď došlo k čiastočnej úprave v spresnení jednotlivých položiek, ich ceny a výšky škody, keďže je zjavné, že sa jedná o totožný skutok, zhodnú objektívnu stránku a následok.

V nadväznosti na námietku obžalovaného ohľadne výšky škody, krajský súd opakovane zdôrazňuje, že správne okresný súd pribral do konania znalca, ktorý stanovil hodnotu jednotlivých zverených vecí k dátumu máj 2012. Trestný čin sprenevery môže páchatel' spáchať až vtedy, keď si zverenú vec prisvojí.

Ak si páchatel, ktorému boli v rámci pracovného pomeru alebo pracovnej činnosti zverené veci za účelom plnenia pracovných povinností, uvedené veci prisvojí, k dokonaniu trestného činu môže v prípade, ak uvedené veci páchatel pri výkone svojej pracovnej činnosti skutočne používa, dôjsť až vtedy, keď ich nevráti po skončení pracovného pomeru, prípadne v lehote, ktorá mu bol na tento účel určená. Z písomnej výzvy na vydanie veci zo dňa 13.06.2012 vyplýva termín, ku ktorému mali byť veci najneskôr vrátené. Vychádzajúc z výpovede obžalovaného z prípravného konania, že mu boli veci zverené, bolo jeho povinnosťou po skončení výkonu funkcie stavbyvedúceho, resp. po skončení pracovného pomeru u poškodeného, zabezpečiť vrátenie týchto vecí. S poukazom na vyššie uvedené krajský súd vyhodnotil odvoláciu námietku obžalovaného ohľadne výšky škody, ako aj námietku premlčania ako nedôvodnú.

K odvolacej námietke obžalovaného, k nepoužiteľnosti znaleckého posudku a jeho doplnenia, krajský súd má za potrebné uviesť, že skutočnosť, že znalec nemal fyzicky k dispozícii veci, hodnotu ktorých mal stanoviť, nie je prekážkou na ich ocenenie, keďže znalci boli predložené faktúry a pokladničné bločky s uvedením názvu konkrétneho materiálu, jeho ceny, ako aj dátumu ich kúpy. Zo znaleckého posudku vyplýva, že znalec k výpočtu všeobecnej hodnoty elektrotechnických zariadení (EZ) dospel na základe výpočtu základnej amortizácie EZ, výpočtu technického stavu, výpočtu technickej hodnoty EZ a na základe výpočtu všeobecnej hodnoty EZ. Pri výpočte technického stavu EZ znalec uviedol, že východiskový stav EZ bol k rozhodujúcemu dátumu 100 %, EZ boli plne funkčné, v spise nebola uvedená žiadna zmienka o ich nefunkčnosti.

Pre úplnosť považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že v časti skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku zistil nepresnosti vo výslednom určení výšky škody, kedy celková výška spôsobenej škody je 761,09 eur a nie 763,59 eur. Krajský súd má za to, že v danom prípade šlo zo strany okresného súdu len o zjavnú matematickú nepresnosť pri výpočte škody.

S poukazom na skutočnosť, že hodnota zverených vecí, t. j. výška škody spôsobenej spoločnosťou k dátumu 05/2012, bola 761,09 eur, oproti škode uvedenej v obžalobe vo výške 1.104,17 eur, správne mal okresný súd tiež pristúpiť k zmene právnej kvalifikácie spáchaného skutku obžalovaným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil odvoláciu námietku obžalovaného, týkajúcu sa nesprávnej právnej kvalifikácie skutku ako opodstatnenú. Uvedenú chybu v právnej vete a následne aj v právnej kvalifikácii napadnutého rozsudku, ktorá má vplyv na právne postavenie obžalovaného, odvolací súd považoval za dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku.

Krajský súd v súvislosti s námietkami obžalovaného dáva do pozornosti, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005)

Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania.

V danom prípade u obžalovaného, hodnotiac všetky kritériá závažnosti podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona vo svojom súhrne, krajský súd uzatvára, že nemožno dospieť k záveru, ktorý by potvrdzoval nepatrnú závažnosť jeho konania. Bol to práve obžalovaný, ktorý aj napriek tomu, že mu boli veci zverené, tieto po ukončení pracovného pomeru aj napriek urgenciám konateľa poškodenej spoločnosti nevrátil a tento stav udržiaval dlhodobo. Je potrebné poukázať aj na výšku spôsobenej škody, ktorá takmer trojnásobne prekračuje hranicu minimálnej škody v zmysle § 125 Trestného zákona.

Obžalovaný si svojím konaním prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak škodu malú. Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a príčetnosti, svojho konania sa dopustil úmyselne vo forme priameho úmyslu a porušil ním záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva alebo súvisiaceho s držbou veci.

Ak páchatel' svojim konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Pravidlo „ultima ratio“ možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Trestného zákona, teda v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy, len pri prečinoch. /R96/2014/

Krajský súd teda konštatuje, že závažnosť predmetného skutku je vyššia než nepatrná a vylučuje pochybnosti, že by išlo o prípad neprimeraného použitia prostriedkov trestnej prevencie a prípad použitia pravidla „ultima ratio“ a že by išlo o iné protiprávne konanie obžalovaného ako o trestný čin.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež plynie, ktoré skutočnosti a dôkazy vzal okresný súd za východiskové pri svojich úvahách o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, je zamestnaný. Podľa odpisu z registra trestov doposiaľ nebol súdne trestaný. Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a pri ukladaní trestu prihliadol u obžalovaného na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, t. j. že doposiaľ viedol riadny život, prirážajúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona nemal za preukázané. S prihliadnutím na dĺžku konania, ako aj s prihliadnutím na to, že obžalovaný počas celej doby konania a aj pred ňou viedol riadny život, okresný súd za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona mimoriadne znížil ukladaný trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, kedy mal okresný súd má za to, že uložený trest postačí pre nápravu a prevýchovu obžalovaného a že aj uložením tohto druhu trestu sa u obžalovaného dosiahne účel trestu vyjadrený v § 34 ods.1 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti nielen z princípu zákonnosti trestu, ale aj z princípu individualizácie trestu a zásady proporcionálnosti trestu, nakoľko trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu.

Ako je v úvode tohto rozhodnutia uvedené, vo veci došlo k zrušeniu dvoch rozsudkov, čím sa predĺžilo trestné stíhanie obžalovaného bez jeho zavinenia. V posudzovanej veci nejde o náročnú vec, či už skutkovo alebo právne. Obžalovaný má právo na prerokovanie jeho veci v primeranej lehote, čo im garantuje čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (v ďalšom Dohovor). Účelom práva na konanie bez zbytočných prieťahov v trestnom konaní je predovšetkým odstránenie stavu neistoty obvineného, či je alebo nie je vinným zo spáchaného skutku, pre ktorý sa voči nemu vedie trestné stíhanie. Doba takmer 10 rokov, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie v súdnom konaní, so zreteľom na vyššie uvedené zistenia nie je primeranou lehotou, preto podľa názoru krajského súdu obžalovanému prináleží určité spravodlivé zadosťučinenie.

Účelom trestu je, okrem iného, zabezpečiť aj nápravu páchatel'a trestného činu a zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné konštatovať, že obžalovaný práve vedením spôsobu svojho života preukázal, že išlo iba o exces v jeho živote. Práve porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote, zohľadnenie spôsobených následkov, ako aj doterajší život páchatel'a, na základe ktorého možno dôvodne očakávať, že aj naďalej povedie riadny život, sú skutočnosťami, ktoré

vedú krajský súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu postačí uloženie už alternatívneho druhu trestu. Priaznivej možnosti nápravy obžalovaného zodpovedá peňažný trest vo výmere ukladanej pri dolnej hranici trestnej sadzby. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že po spáchaní predmetnej trestnej činnosti obžalovaný sa už nedopustil žiadneho protiprávneho konania, dopustil sa len menej závažných priestupkov na úseku dopravy. V danom prípade možno účel trestu dosiahnuť, peňažným trestom vo výmere už 300,- eur, ktorý zodpovedá aj požiadavke vymožitelnosti. K tomu potom krajský súd uložil zodpovedajúci náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiaca, ktorý má však len podporný význam a nastúpil by až v prípade, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, krajský súd akceptoval výhradu obžalovaného v odvolacích námietkach, a to z nasledovných dôvodov. Okresný súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 761,- eur, pričom vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný počas trestného konania vrátil svedkovi A. F. mobilný telefón Nokia 6300, hodnota ktorého bola znaleckým dokazovaním ustálená na sumu 2,59 eur, teda od výšky škody ustálenej v skutkovej vete na sumu 763,59 eur odrátal sumu 2,59 eur. Krajským súdom vyššie konštatovaná matematická chyba okresného súdu pri výpočte škody v skutkovej vete teda mala automaticky za následok nesprávnu výšku škody vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal obžalovaného k jej náhrade. Uvedenú chybu krajský súd napravil tak, že obžalovaného zaviazal k náhrade škody vo výške 759,- eur, čo zodpovedá výsledkom dokazovania.

Správne postupoval okresný súd, keď so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú stranu SOZEF s.r.o. SK odkázal na civilný proces v zmysle § 288 ods. 2 Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd na podklade odvolania obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.